

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **R. S.**, pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí 27. mája 2010 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený R. S., zastúpený obhajcom JUDr. J. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. októbra 2008, sp. zn. 2 To 57/2008 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. S. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov z 30. júna 2008, sp. zn. 2 T 77/2008, bol R. S. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

za dobu od mesiaca marec 2007 do mesiaca november 2007 neoprávnene podnikal tak, že bez povolenia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v B. a nedodržaním ustanovení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti v súvislosti s nelegálnou prácou a nelegálnym zamestnávaním, sprostredkoval zamestnanie za úhradu v zahraničí ako podnikateľský subjekt R., ul. K., B., IČO X. pre 256 osôb a za služby súvisiace so sprostredkovaním zamestnania od nich vybral 1 661 500 Sk a ako konateľ spoločnosti V., IČO X. pre 13 osôb a za služby súvisiace

so sprostredkovaním zamestnania od nich vybral 91 000 Sk, čím takto pre seba získal prospech vo výške 1 752 500 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 251 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený proti všetkým výrokom rozsudku, pričom odvolanie mal bližšie zdôvodniť jeho obhajca JUDr. J. V., ktorého si pre tento prípad zvolil. Napriek tomu zvolený obhajca do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu bližšie dôvody odvolania súdu nedodal.

Krajský súd v Prešove na podklade podaného odvolania rozhodol uznesením z 30. októbra 2008, sp. zn. 2 To 57/2008 tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného R. S. ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 30. októbra 2008, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Napriek vydanému príkazu na dodanie do výkonu trestu z 26. marca 2009, obvinený doposiaľ uložený trest nenastúpil.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Prešove bol obvinenému doručený 16. decembra 2008, obhajcovi obvineného bol doručený 17. decembra 2008.

Okresný súd Bardejov dňa 15. marca 2010 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného R. S., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. J. V., ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 22. decembra 2009 a smeruje proti vyššie citovanému rozhodnutiu krajského súdu.

V písomných dôvodoch dovolania obhajca obvineného uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Vytýkal súdu, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Poukazoval, že obvinený mal v predmete

svojho podnikania „sprostredkovateľskú činnosť“, preto jeho konanie vo vzťahu k „poškodeným“ treba považovať za obchodnoprávny vzťah, ktorý sa neriadi príslušnými ustanoveniami zákona č. 5/2004 Z. z. - § 25 a nasl. Obvinený sa v zmysle živnostenského oprávnenia dohodol, že pre konkrétnu fyzickú osobu vie zabezpečiť prácu, pričom s potencionálnym zamestnávateľom, a to aj v zahraničí, nemal žiadny zmluvný ani iný vzťah. V danom prípade obvinený podľa jeho názoru vykonával činnosť, na ktorú mu živnostenské oprávnenie postačovalo. Napokon vytýkal súdu, že nesprávne vyhodnotil náhradu škody, ktorá je dôležitým kvalifikačným momentom. Pri určení výšky škody súdy vychádzali iba zo sumy, ktorú „poškodení“ zaplatili za uvedenú činnosť, pričom mali postupovať podľa jednotiaceho stanoviska trestného kolégia Najvyššieho súdu Československej republiky z 8. júla 1989, ktoré k dovolaniu doložil. Záverom navrhol, aby najvyšší súd vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2 T 77/2008, z 30. júna 2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 30. októbra 2008, sp. zn. 2 To 57/2008, bol porušený zákon v neprospech obvineného.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté s upozornením, že sa môžu k dovolaniu vyjadriť. K podanému dovolaniu sa ani jedna zo zúčastnených strán v stanovenej lehote nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom svojho obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/) Tr. por.

V prvom rade najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania a v skutočnosti

obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, takéto dovolanie je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať.

Obvinený R. S. ako bolo vyššie uvedené opiera svoje dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa v zmysle citovaného ustanovenia rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie predovšetkým nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod.

V tejto súvislosti je treba pripomenúť, že podstatou právneho posúdenia skutku ako posúdenia hmotnoprávneho je aplikácia hmotného práva, t.j. trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Tu je potrebné zdôrazniť, že predmetom právneho posúdenia je skutok tak, ako ho zistil súd. V posudzovanej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený R. S. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Vzhľadom na vyhlásenie obvineného na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa skutkovými zisteniami nezaoberal ani odvolací súd. Obvinenému však treba pripomenúť, že popísanému skutkovému stavu zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Použitú právnu kvalifikáciu podľa citovaného ustanovenia odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú do popisu skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných zákonných znakov uvedeného prečinu. V žiadnom prípade sa nejednalo o obchodnoprávny vzťah. Sám obvinený pri svojom prvom výsluchu 09. apríla 2008 (č. l. 107) po zákonom poučení uviedol, že pred začatím sprostredkovania

zamestnania v zahraničí si prečítal aj zákon č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti, teda vedel o tom, že k tomu aby mohol legálne sprostredkovať prácu v zahraničí potrebuje potvrdenie ústredného orgánu štátnej správy. Toto povolenie dáva úrad iba na základe žiadosti fyzickej alebo právnickej osoby. Obvinený však žiadnu takúto žiadosť na úrad nepodal. Napriek tomu podnikal a spôsobil tak škodu viac ako 800 000 Sk, teda svojím konaním naplnil všetky znaky prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Z uvedeného vyplýva, že obvineným uplatňovaný dovolací dôvod nebol naplnený a nič na tom nemôže zmeniť ani vyššie citované stanovisko trestného kolégia Najvyššieho súdu Československej republiky.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci ako z vyššie uvedeného vyplýva neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného R. S. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 27. mája 2010

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová